

Un Tomb

Masquefa - Febrer

CONEIX LA NOSTRA HISTÒRIA

MASQUEFA ACULL AL REI CARNESTOLTES

Ja arriba el mes de febrer, i amb ell la litúrgia del carnaval. Novament l'esbojarrat rei Carnestoltes tornarà a ser escollit i arribarà amb la seva comitiva a Masquefa el dissabte posterior al dijous Gras i llegirà el seu pregó, durant el seu regnat deixarà fer aquelles coses que estan mal vistes durant tot l'any i tothom es disfressarà, ballarà, menjarà gras i farà broma fins que el Carnestoltes es posi malalt i es mori tres dies després, el dimarts, al dia següent dimecres de cendra se'l cremarà en el popular enterro de la sardina, amb ell s'acabarà la festa i començarà la Quaresma.

Aquesta es la tradició carnavalesca arreu, excepte a Llavanera, segons un inèdit article del nostre veí Esteve Miralles, publicat el mes de gener de 1985 a la revista informativa de Masquefa TOTHOM, un tal Rafel Morega " natural de casa lo Planti de Llavanera (El Ripollès). Soldat del Regiment Bacanalla y ara assistent Flatern de es descalces", va escriure l'any 1768 un poema de 460 versos en to humorístic, en els quals apareix el poble de Mesquefa, que tot i tenir una grafia diferent a l'actual de Masquefa podria ser ben bé el nostre poble, tot i que tampoc es pot descartar la possibilitat de que es tractés d'alguna zona de València on també apareix el nom de Masquefa en diverses localitats.

Aquesta poesia en to humorístic presenta una solució ben curiosa per desfer-se del rei Carnestoltes, desterrar-lo de per vida a Masquefa.

En la segona meitat de la poesia, l'autor recorda el testament del rei Carnestoltes, que deixa " ganes moltes,menjar poch". Fet que causarà malalties a tothom:

" Amb tan gran desmenjament,
com ho escrigué clarament, en coma, trasllat i xifa,
lo usufructuari Gallifa
als ciutadans de Mesquefa
conforme cofú s'espressa
en capítols reprobats" (vv.231-7)

L'autor segueix preguntant: On va el Carnestoltes en arribar la Quaresma?, després d'un llarg i detingut relat de les desgracies que ens durà el seu traspàs, " perquè el menjar poch farà guerra a nostros cossos" i " lo ventre tindrem felló un mes i mitx". Tot seguit planteja una alternativa per desfer-se definitivament del rei Carnestoltes:

"així, oyents, casa a l'encesa
nostra patró Carnestoltes
y si ara li buydessim a patacades,
no tornaria altres vegades a fer tal befa;
y luego desterrar-lo a Mesquefa
per tota la vida" (vv.358-70).

El poema es digne d'un estudi mes profund per tal de veure quina relació tenia l'autor amb Masquefa o bé simplement es la millor opció per la rima amb " befa", en tot cas no deixa de ser curiós que per l'autor de Llavanera la solució definitiva per lliurar-se del

rei de la disbauxa sigui que el Carnestoltes visqui desterrat per vida a Masquefa.

Xavier Perez Fornés

Font: Miralles, E: "Masquefa i el Carnestoltes": Revista Informativa TOTHOM , N.os 15-16. gener-febrer 1985